

Minea

Joulukuun 26. Ylen pyhän Jumalansynnyttäjän juhla

Julkaistu Ortodoksi.netissä 15.12.2008

Typikon

9. Perjantai-iltana avuksihuutostikiiroina juhlan stikiirat Tulkaa, riemuitkaamme Herrassa (kaksi ensimmäistä kahteen kertaan), Kunnia, Nyt, Kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa. Saatto, Oi Jeesus Kristus ja suuri prokimeni Ei ole sinun vertaistasi Jumalaa liitelauselmiseen. Virrelmästikiirat Tänään toteutuu outo ihme, Kunnia, Nyt, Paimenet kiiruhtivat Betlehemiin, tropari Sinun syntymästäsi, Kristus, meidän Jumalamme kolmesti, ja päätös.

10. Lauantaina Jumala on Herra jälkeen tropari Sinun syntymästäsi, Kristus, meidän Jumalamme kolmesti, päivän psalmikatisma (ilman polyeleota), katismatroparit Tulkaa, uskovaiset ja Miksi ihmettelet, Maria, ja luetaan psalmi 50 (51). Molemmat kanonit ilman liitelauselmää, samoin kuin eilen, 3:nneen veisun jälkeen hypakoe, 6:nneen jälkeen kontakki Hän, joka on ennen aamunkoittoa, Iikossi ja synaksario. Katabasit Ihmeteollaan Valtias pelasti ja molempien kanonien 9. veisu ylistyslauselmiseen, katabasi Rakkautemme Sinuun, oi Jumalanäiti. Eksapostilario kolmesti. Kiitosstikiirat Vanhurskaat iloitkoot, Kunnia, Tänään näkymätön luonto, Nyt, Tänään Kristus syntyy. Suuri ylistysveisu ja tropari Sinun syntymästäsi, Kristus, meidän Jumalamme.

11. Liturgiassa juhlan antifonit, samoin kuin eilen. Saattolauselma Ennen aamuruskkoa, tropari Sinun syntymästäsi, Kristus, meidän Jumalamme ja kontakki Tänä päivänä Neitsyt yliolennollisen synnyttää. Pyhä Jumala sijaan Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeneet Kristuksen yllenne, epistola ja evankeliumi. Totisesti on kohtuullista sijaan Ylistä, sieluni... Rakkautemme Sinuun, oi Jumalanäiti. Ehtoollislauselma Herra vapautti kansansa. Halleluja, tropari Sinun syntymästäsi, Kristus, meidän Jumalamme ja päätös.

Ehtoopalveluksessa

Avuksihuutostikiirat, 2.säv., **Germanoksen runo**

Tulkaa, riemuitkaamme Herrassa ja julistakaamme tätä salaisuutta: / Erottava muuri on hajotettu, / terävä, leimuava miekka kääntyy lappeelleen, / kerubi poistuu elämänpuun luota. / Minäkin nautin nyt suloista paratiisin ruokaa / vaikka minut on tottelemattomuuteni tähden ajettu pois paratiisista. / Sillä Isän oikea kuva, Hänen iankaikkisuutensa perikuva ottaa päälleen orjan muodon / ja tulee muutosta kärsimättä maailmaan aviota tuntemattomasta Äidistä. / Hän, totinen Jumala, jää siksi mikä olikin, / mutta rakkaudesta ihmisiä kohtaan Hän tuli ihmiseksi, / ja tuli siksi, jona Hän ei ole ollut. // Huutakaamme siis Hänelle: Jumala, joka Neitseestä synnyit, armahda meitä!

2.säv., **Anatolioksen runo**

Herramme Jeesuksen Kristuksen syntymä pyhästä Neitseestä valisti kaikki. / Kun paimenet paimentorvilla ylistystä soittivat, / tietäjät kumarsivat Herraa / ja enkelit kiitosta veisasivat, / silloin Herodes hämmästy, // sillä ihmiseksi oli tullut Jumala, meidän sielujemme pelastaja.

2.säv.

Sinun valtakuntasi, oi Kristus Jumala, / on iankaikkinen, ja Sinun herrautesi pysyy polvesta polveen. / Sinä, Kristus Jumala, joka tulit lihaksi Pyhästä Hengestä ja ainaisesta Neitseestä Mariasta, / toit mukanasasi maan päälle valkeuden, / joka nyt valistaa meidät. / Sinä, Valkeus Valkeudesta, Isän kirkkaus, / kirkastit koko luomakunnan. / Kaikki, joissa henki on, ylistävät Sinua, Isän kunnian kuvaa. / Neitseestä syntynyt Jumala, / joka olet ja olet aina ollut, // armahda meitä.

2.säv.

Oi Kristus, / mitä lahjoja toisimme Sinulle, / kun Sinä tulit meidän tähtemme ihmisenä maan päälle.
/ Sillä kaikki Sinun luotusi kiittävät Sinua: / enkelit tuovat ylistysveisun, taivaat tähden, tietäjät lahjansa, / paimenet hämmästelynsä, maa luolan, erämaa seimen / ja me ihmiset Neitsyt-äidin. // Iankaikkinen Jumala, armahda meitä.

Kunnia... nyt... 6.säv.

Kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha! / Tänään Betlehem ottaa vastaan Hänet, / joka aina istuu Isän kanssa, / tänään enkelit ylistävät syntynyttä lapsukaista tavalla, joka sopii vain Jumalalle: / Kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa / ja maassa rauha // ja ihmisillä hyvä tahto.

Prokimeni, 7.säv.: Ei ole sinun vertaistasi Jumalaa. // Sinä olet Jumala, sinä teet ihmeitä.

Liitelauselma: Sinä olet osoittanut voimasi kansojen vaiheissa.

Liitelauselma: Minä ajattelen: Siinä on tuskani syy, että Korkeimman teot ovat toiset kuin ennen.

Virrelmästikiirat, 8.säv. **Munkki Johanneksen runo**

Tänään toteutuu outo ihme! / Luonto uudistuu ja Jumala tulee ihmiseksi. / Hän pysyi sinä, mikä oli, ja otti omaksensa sen, // mitä ei ollut kärsimättä sekoitusta tai jakaantumista.

Liitelauselma: Herra sanoo minun herralleni: Istu oikealle puolelleni.

Herra, Sinä tulit Betlehemiin, / Sinä asuit luolassa. / Sinut, jonka valtaistuimena on taivas, pantiin seimeen makaamaan. / Sinä, jota enkelten sotajoukot ympäröivät, / laskeuduit paimenten pariin pelastaaksesi laupiaana meidän sukukuntamme. // Kunnia olkoon Sinulle.

Liitelauselma: Sinä synnyit kuin kaste aamuruskon helmasta.

Kuinka kertoisin suuresta salaisuudesta? / Lihaton tulee lihaksi, Sana ottaa ruumiin, / näkymätön tulee näkyväiseksi ja koskematon kosketeltavaksi. / Jumalan Poika tulee ihmisen pojaksi, // Jeesus Kristus, joka on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

Kunnia... nyt... 8.säv.

Paimenet kiiruhtivat Betlehemiin kertoen totisesta Paimenesta, / joka istuu kerubi-istuimella ja makaa seimessä otettuaan meidän tähtemme pienokaisen muodon. // Herra, kunnia olkoon Sinulle.

Tropari, 4.säv.

Sinun syntymästäsi, Kristus, meidän Jumalamme, / koitti maailmalle tiedon valkeus, / sillä siitä tähtien palvelijat / tähden kautta oppivat kumartamaan Sinua, / vanhurskauden Aurinkoa, / ja tuntemaan Sinut, Koiton korkeudesta. // Herra, kunnia olkoon Sinulle.

Aamupalveluksessa

Juhlan kanonit samoin kuin eilen.

3:nnen veisun jälkeen juhlan kontakki. 6:nnen veisun jälkeen tämä **kontakki**,

6.säv.:

Hän, joka on ennen aamunkoittoa syntynyt äidittä Isästä, / on tänään tullut isättä lihaksi Sinusta. / Sentähden tähti julistaa ilosanomaa tietäjille // ja enkelit ylistävät paimenten kanssa veisuin puhdasta synnytystäsi, oi armoitettu.

Iikossi

Viljelemättömän rypäleen kasvattanut salainen viinipuu / kantoi sylissään ikäänkuin oksilla Häntä ja sanoi: / Sinä olet minun hedelmäni, Sinä olet minun elämäni. / Siitä, että tiedän olevani entiselläni, tunnen Sinut Jumalakseni, / sillä nähdessäni neitseyteni sinetin eheänä julistan, että Sinä olet lihaksi tullut Sana. / Kylvöä en tunne, mutta Sinut minä tunnen turmeluksen poistajaksi, / sillä minä olen puhdas Sinun tultuasi minusta. / Sinä jätit kohtuni samanlaiseksi, kuin se olikin. / Sentähden koko luomakunta karkeloi huutaen minulle: // Iloitse, armoitettu!

Synaksario

Saman kuun 26:ntena ylen pyhän Valtiattaremme Jumalansynnyttäjän juhla.

Säkeitä

Sanojen nuhteettomin lahjoin otan vastaan nuhteettoman synnyttäjän, joka ei tuntenut miehen vuodetta.

Kahdentenakymmenentenä kuudentena veisaan puhtaalle synnyttäjälle.

Ylen pyhän Jumalansynnyttäjän pako Egyptiin.

Säkeitä

Pelkää, Egypti, kun luoksesi tulee Hän, joka muinoin vitsauksin sinua koetteli, ja käsitä Hänet Jumalaksi.

Samana päivänä muistellemme pyhien joukkoon luettua isäämme Euthymiosta, Sardeksen piispaa, tunnustajaa.

Säkeitä

Seisoessasi Kristuksen edessä Sinä, Euthymios, olet täynnä loputonta mielihyvää.

Samana päivänä muistellemme juutalaisten keskuudesta noussutta pyhittäjäisäämme Konstantinosta.

Säkeitä

Ikäänkuin ohdakkeitten keskeltä on kuoltuaankin puhjennut jumalallinen ruusu, Konstantinos.

Ja pyhittäjäisämme Eyarestoksen muisto.

Säkeitä

Eyarestos pyrki sanoin ja teoin olemaan Sinun mieleesi, oi Sana, kuolemaansa asti.

Muistelemme pyhää uusmarttyyri Konstantinos Venäläistä, joka taisteli Konstantinopolissa vuonna 1743.

Heidän pyhien esirukoustensa tähden, Jumala, armahda ja pelasta meidät. Amen.

Katabaseina vain jambisen (toisen) kanonin irmossit Ihmeteollaan Valtias. Emme laula Me ylistämme Sinua, vaan sen sijaan kanonin 9. veisu ylistyslauselmineen.

Eksapostilario, 3.säv.

Tänään on korkeudesta luoksemme tullut Vapahtaja, / kirkas Kointähti, / ja me pimeydessä ja varjossa olleet olemme löytäneet totuuden, // sillä Herra on syntynyt Neitseestä. (Kolmesti)

Kiitosstikiirat, 4.säv. **Andreas Jerusalemlaisen runo**

Vanhurskaat iloitkoot, / taivaat riemuitkoot, / vuoret ilosta liukahdelkoot, / sillä Kristus on syntynyt. / Neitsyt istuu kerubien tavoin helmassaan lihaksi tullut Jumalan Sana. / Paimenet ihmettelevät Häntä, joka on syntynyt, / tietäjät tuovat lahjojaan Valtiaalle, / ja enkelit veisaten sanovat: // Ihmeellinen Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Isän tahdon mukaan Sana tuli lihaksi, / ja Neitsyt synnytti ihmiseksi tulleen Jumalan. / Tähti julisti maailmalle Kristuksen syntymästä, / tietäjät kumarsivat Valtiaalle, // paimenet ihmettelivät suurta ihmettä ja koko luomakunta iloitsi.

Oi Jumalansynnyttäjä Neitsyt! / Sinä poistit Eevan muinaisen kirouksen, ; sillä Sinä tulit Isän tahdosta Äidiksi ja kannoit sylissäsi lihaksi tullutta Jumalaa, Sanaa. / Se salaisuus ylittää ymmärryksemme. / Ylistäkäämme sen tähden sitä uskossa ja huutakaamme Neitseen kanssa: / Ihmeellinen Herra, // kunnia olkoon Sinulle!

Veisuin ylistäkäämme Jumalanäiti, joka synnytyksessään säilytti neitsyytensä: / Iloitse, Kuninkaan ja Jumalan elävä kaupunki! / Sillä Sinussa Kristus toteutti pelastuksen. ; Gabrielin kanssa me veisuin ylistämme Sinua / ja paimenten kanssa huudamme Sinulle: / Oi Jumalansynnyttäjä, // rukoile Sinusta syntynyttä pelastamaan meidät!

Kunnia... 6.säv.

Tänään näkymätön luonto yhdistyy Neitseestä ihmisiin. / Tänään ääretön olemus kiedotaan Betlehemissä kapaloihin. / Tänään Jumala johdattaa tähden kautta tietäjät / kumartamaan ja ennustamaan Hänen kolmipäiväisestä haudastaan kullaan, mirhan ja suitsukkeen kautta. / Sentähden me veisaamme: / Oi Neitseestä lihaksi tullut Kristus Jumala, // pelasta meidän sielumme!

Nyt... 2.säv.

Tänään Kristus syntyy Neitseestä Betlehemissä, / tänään aluton saa alkunsa, / ja Sana tulee lihaksi. / Taivaalliset voimat iloitsevat, / ja maa riemuitsee ihmisten kanssa. / Tietäjät tuovat lahjoja Valtiaalle, / paimenet ihmettelevät synnytystä, / ja me lakkaamatta huudamme: / Kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa / ja maassa rauha // ja ihmisillä hyvä tahto!

Suuri ylistysveisu ja päätös.

Samana päivänä

Ehtoojälkeisessä palveluksessa laulamme pyhän pappismarttyyri Euthymioksen palveluksen.

Kanoni, jonka akrostikon on: Kapaloitu vastasyntynyt Kristus seppelöi Sinut, isä. Theofaneksen runo.

1. veisu. 4.säv. Irmossi

Kuivin jaloin kuljettuaan Punaisen meren syvyyden halki / muinainen Israel erämaassa / Mooseksen ristinmuotoisesti kohotettujen kätten voimalla // karkotti pakosalle Amalekin sotajoukon.

Troparit

Kidutusten siteihin kiedottuna Sinä, Euthymios, kumarsit hartaasti vastasyntynyttä ja kapaloitua, iäti olevaa Herraa, ja lähdit hyvin mielin Hänen tykönsä.

Seimessä makaava Herra otti kultaa, suitsuketta ja mirhaa kalliimpana syntymäpäivälahjana vastaan Sinun verivirtasi ja ammottavat haavasi, oi autuas.

Tietäjiltä vastasyntynyt Herra otti vastaan kultaa, ja Sinulta, oi piispa, vilpittömän rakkautesi ja peräänantamattoman kärsivällisyytesi ja vakaan kestävyytesi.

Kuolemallasi Sinä, kunnianarvoisa saarnaaja, seurasit Herran kuoleman esimerkkiä ja Hänen sanoillaan rukoilit vilpittömästi surmaajiesi puolesta.

Jumalansynnyttäjälle

Oi ainainen Neitsyt ja Äiti, Sinusta, ylen pyhästä, syntyy tänään ruumiillisesti meidän kaltaisenamme kaiken Luoja, ja Hänet, joka on kietonut meren usvaan, kiedotaan kapaloihin.

3. veisu. Irmossi

Seurakuntasi iloitsee Sinusta, oi Kristus, ja huutaa: / Sinä, Herra, olet minun väkevyyteni, // turvani ja tukeni.

Troparit

Pappina Sinä kannoit Betlehemissä syntyneelle Kristukselle suitsukkeen, kultan ja mirhan sijasta marttyyriuden tuskanhien.

Vakain mielin ja urhein sieluin Sinä nuhtelit jumalatonta Leoa, joka raivosi Vapahtajaa vastaan.

Sinä, Euthymios, noudatit Kristuksen ensimmäisen marttyyriin Stefanoksen esimerkkiä, kun rukoilit surmaajillesi pelastusta.

Sinä, pyhittäjäisämme, noudatit huolella Vapahtajan käskyä ja annoit henkesi ystäviesi edestä.

Jumalansynnyttäjälle

Kun sijoittumaton Luoja sijoittui lihallisesti Sinuun, oi puhdas ja armoitettu, Sinä tulit Hänen sijaksensa.

4. veisu. Irmossi

Nähtyään Sinut, vanhurskauden Auringon, / ristille ylennettynä / seurakunta hämmästyksen valtaamana seisahtui ja oikeutetusti korotti äänensä: // Kunnia olkoon, Herra, Sinun voimallesi.

Troparit

Oi autuaaksi ylistettävä, kun Sinun jumalallista armoa loistavia kasvojasi lyötiin, Sinä tulit osalliseksi meidän tähtemme lihallisesti lyödyn Kristuksen ylhäisestä viisaudesta.

Piittaamatta pappeuden arvosta ja kunnioittamatta vanhuuttasi jumalattomat pahuuden puolustajat ja rikolliset kiduttivat Sinua armottomasti.

Isä Euthymios, Sinä kannoit kapaloidulle ja seimessä makaavalle Lunastajalle kalliina lahjana kalliin veresi, jonka vuodatit Hänen rakkautensa tähden.

Vapahtajan kapaloihin kiedottuna ja Hänen rakkauteensa vyöttäytyneenä Sinä lähdit Hänen tykönsä murhanhimoisen käden vuodattaessa veresi.

Jumalansynnyttäjälle

Hän, joka on luonut aineettomat olennot, on tänään syntynyt ihmisenä Sinusta, oi Jumalanäiti. Veisatkaamme Hänelle: Kunnia olkoon Kristus Jumalalle korkeuksissa.

5. veisu. Irmossi

Sinä, oi minun Herrani, tulit valkeutena maailmaan, / pyhänä valkeutena, / käännäyttären pois tietämättömyyden synkästä pimeydestä ne, // jotka Sinulle uskolla ylistystä veisaavat.

Troparit

Sinulle, Vapahtajalle, tuodaan elävä kuva, joka on kunnioittanut Sinun puhtaan lihasi kuvaa ja ruumiisi muotoa.

Sinulle, Herra, tuodaan hyvän mielen nimeä kantava paimen, joka kantaa omassa ruumiissaan Sinun lihasi arpia.

Oi autuas pappi Euthymios, epäoikeudenmukaisesti vuodatetun veresi virroilla Sinä sammutit lainrikkokojien vihan tulen.

Sinä, autuas, asetit jumalankieltäjien raivon opetustesi voimalla ja osoitit suhteellista kunnioitusta Luojan kuvalle.

Jumalansynnyttäjälle

Turmeluksen kulku on päättynyt, sillä Neitsyt on turmeluksetta synnyttänyt Hänet, joka vapauttaa ihmisten turmeltuneen luonnon turmeluksesta.

6. veisu. Irmossi

Herra, minä kiitosta veisaten uhraan Sinulle, / huutaa Sinulle seurakunta, / joka armon kautta puhdistui pahoille hengille uhratusta saastaisesta verestä // Sinun kyljestäsi vuotaneella puhtaalla verellä.

Troparit

Matkien ruumiisi alastomuudella kaikkien Vapahtajan alastomuutta Sinä, isä, kestit kärsivällisesti kidutusten tuskat ja sekoitit veresi Hänen vereensä.

Sinä, autuas Euthymios, tuot lahjana Neitseestä syntyneelle rakkauden, toivon ja jumalallisen uskon, sillä rikkautenasi olivat nämä iankaikkisesti kestävät hyveet.

Toimitettuasi Kristukselle lain mukaisesti jumalallista palvelusta, sanan pyhää työtä, Sinä, Jumalaa julistava isä, sait Häneltä palkaksi veren kautta täydellisyyteen pääsemisen.

Jumalansynnyttäjälle

Hän, joka loi ihmisen omaksi kuvakseen, luo hänet uudelleen suuressa laupeudessaan pukeuduttuaan kokonaan häneen Sinusta, Neitsyt Jumalanäiti.

Katismatropari, 1.säv.

Kärsivällisesti taistellen Sinä, viisas piispa Euthymios, / kannoit Neitseestä syntyneelle Kristukselle tietäjien lahjain tavoin veresi. / Sentähden Sinä sait kaksinkertaisen voittoseppeleen // ja seisot nyt Pyhän Kolminaisuuden edessä rukoillen meille pelastusta.

7. veisu. Irmossi

Persian pätsissä / Aabrahamin sukukunnan lapset / enemmän jumalisuuden innon kuin liekkien polttamina huusivat: // Kiitetty olet Sinä kunniasi temppelissä, oi Herra.

Troparit

Kun Sinä sekoitit Jumalan antaman pyhitetyn pappeuden voitelun omaan vereesi, Sinä osoitit sen vieläkin pyhemmäksi, ja huusit: Kiitetty olet Sinä, minun Jumalani ja Herrani.

Sinä, autuas Euthymios, sait jumalallisen ensimmäisen marttyyrin armon osoittautuessasi hänen erinomaiseksi seuraajaksensa, kun palkitsit siunauksin raa'at surmaajasi.

Jalkasi tukevasti uskon vakaalla kalliolla Sinä, autuas, pysyit vakaana koettelemusten kaikissa hyökkäyksissä, ja huusit: Kiitetty olet Sinä, minun Jumalani ja Herrani.

Jumalansynnyttäjälle

Iloitse Sinä, oi pyhitetty jumalallinen Ylimmäisen maja, sillä Sinun kauttasi, oi Jumalansynnyttäjä, on annettu ilo niille, jotka Sinulle huutavat: Siunattu olet Sinä naisten joukossa, oi puhtain Valtiatar!

8. veisu. Irmossi

Kätensä ojentaen Daniel luolassa tukki jalopeurojen ammottavat kidat, / kun taas hurskautta rakastavat nuorukaiset miehuuteen vyöttäytyneinä / sammuttivat raivoavan tulen voiman huutaen: // Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

Troparit

Vakaana taistellen Sinä, isä Euthymios, seisot tuomioistuimen edessä, sillä Sinä, Jumalan valitsema, olit tutkiskellut rakkauden täydellistä lakia ja valitsit kuoleman ystäväsi puolesta, jotka huusivat: Kaikki teot, veisuin ylistäkää Herraa.

Sanoiltasi ja mieleltäsi kirkkaana Sinä sait myös kirkkaan sielun ja kasvot. Ja asetuttuasi veriin asti vastustamaan Jumalan inhoamia hallitsijoita Sinä, Euthymios, olet nyt tullut entistäkin kirkkaammaksi, ja huudat: Kaikki teot, veisuin ylistäkää Herraa.

Maanpäälliset hallitsijat kävivät rikollisesti Sinun kimppuusi, oi autuas, surmataksensa Sinut, mutta Sinä ojentaudit kohti miestä tuntemattomasta Äidistä syntynyttä Lunastajaa ja huusit: Kaikki teot, veisuin ylistäkää Herraa.

Jumalansynnyttäjälle

Katso, nyt on selvästi Juudan suvulta siirtynyt pois valtikka ja hallitsijan sauva, sillä Sinä, nuhteeton, synnytit, jota ennen odotettiin, kansojen odotuksen Kristuksen, jolle me veisaamme: Kaikki luodut, kiittäkää Herraa.

9. veisu. Irmossi

Sinusta, koskemattomasta vuoresta, / erkani kulmakivi, Kristus, / joka yhdisti toisistaan erillään olleet luonnot. // Sen tähden me Sinua, Jumalansynnyttäjä Neitsyt, riemuiten ylistämme.

Troparit

Sinä, isä, siirryit täältä tyyneen satamaan, sillä niinkuin varpunen Sinut pelastettiin metsästäjän ansasta ja hyvin mielin Sinä, pappismarttyyri, ylistit Pelastajaa.

Korkeudesta ilmestyneen koiton kirkkauden valistamana ja Juudasta nyt nousseen tähden valoa yliluonnollisesti loistaen Sinä lähdit Herran tykö.

Nyt Sinä olet päässyt astumaan paratiisin tasankoja. Siellä ottivat autuaitten kirkkaus ja pyhien riemu Sinut, Euthymios, voittajana vastaan.

Kun Sinulla, autuas, on piispana ja marttyyrina uskallus Jumalan edessä, rukoile, että Hän tyynnyttäisi kirkossa nyt vallitsevan myrskyn ja nataisi rikkomukset anteeksi meille, jotka veisuin Sinua ylistämme.

Jumalansynnyttäjälle

Oi puhdas Jumalansynnyttäjä, Iisain juuresta Sinä kasvoit vesana ja synnytit tänään meille jumaluuden kukan Kristuksen, joka Jumalana on sijoittumaton, mutta pienokaisena kapaloihin kiedottu.

Stikiirat, 8.säv.

Jumalallinen julistaja isä Euthymios, / vielä verta vuotaen ja lämpimän, höyryävän veren peittämänä / Sinä pääsit Kristuksen eteen. / Tarjoten Hänelle haavojasi anomuksena / rukoile Häntä meidän puolestamme, / jotka veisuin Sinua ylistämme. / Oi autuas, // tee Hänet alati armolliseksi laumaasi kohtaan.

Oi viisas pyhittäjäisä, / Sinä kannoit vastasyntyneelle ja lihassa pienokaiseksi tulleelle Kristukselle lahjoiksi piispuuden armon kaunistaman ja taistosi veren purppuroiman kunnianarvoisan iän, / oikean uskon, auliin toivon ja totisesti sortumattoman // ja järkkymättömän rakkauden.

Sinä, pyhittäjä, osoittauduit Hengen liikuttamaksi kieleksi, / joka selkeästi lausuu totuuden oppia ja tiukkuu Jumalan antamaa armoa, / jumalisuuden Jumalaa julistavaksi lyyraksi, / oikeauskoisuuden järkkymättömäksi perustukseksi, / hunajaiseksi suuksi, ymmärryksen aarteeksi // ja kirkkojen suuriääniseksi pasuunaksi.

Kunnia... nyt... 4.säv. **Anatolioksen runo**

Sinä, Kristus, Jumalamme, olet asettunut asumaan luolaan, / seimi on antanut sijan Sinulle, / paimenet ja tietäjät kumartavat Sinua. / Näin toteutuu profeettain ennustus, / ja enkelvoimat ihmetellen huutavat: // Kunnia olkoon alastulemisellesi, oi ihmisiä rakastava!

Julkaistu Ortodoksi.netissä 15.12.2008